EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION (EU) 2021/1684

av den 29 april 2021

med de iakttagelser som utgör en del av beslutet om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för åttonde, nionde, tionde och elfte Europeiska utvecklingsfonden för budgetåret 2019

EUROPAPARLAMENTET UTFÄRDAR DENNA RESOLUTION

— med beaktande av sitt beslut om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för åttonde, nionde, tionde och elfte Europeiska utvecklingsfonden för budgetåret 2019,

— med beaktande av de svar som kommissionen lämnat på de skriftliga frågorna till kommissionsledamot Jutta Urpilainen inför utfrågningen i budgetkontrollutskottet den 1 december 2020,

— med beaktande av artikel 99, artikel 100 tredje strecksatsen och bilaga V i arbetsordningen,

— med beaktande av yttrandet från utskottet för utveckling,

— med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet (A9-0095/2021), och av följande skäl:

A. Kommissionen finansierar förvaltningen av Europeiska utvecklingsfonderna (EUF) fullständigt och bär det yttersta ansvaret för såväl lagligheten som korrektheten i EUF-insatserna och övervakningen av EUF:s förfarande för finansiell rapportering.

B. Europaparlamentet kan endast att i vederbörlig ordning utöva sin roll som ansvarsfrihetsbeviljande myndighet om det regelbundet informeras av kommissionen, med uppdaterade, fullständiga och detaljerade uppgifter, om de projekt som finansieras av EUF och om respektive stödmottagare.

C. Europaparlamentet är inte involverat i fastställandet och tilldelningen av EUF-medel, till skillnad från vad som gäller för andra utvecklingsinstrument.

D. Effektiva förhandsvillkor och regelbundna kontroller är centrala inslag för att säkerställa en effektiv och sund ekonomisk förvaltning av EUF.

E. Det är ytterst viktigt att säkerställa att utvecklingsbiståndet används i enlighet med dess ursprungliga syfte, dvs. att minska och i slutändan utrota fattigdomen, i enlighet med artikel 208 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), med vederbörligt beaktande av principerna för bistånd och utvecklingseffektivitet.

F. Europeiskt utbildningsbistånd och offentliga investeringar bör användas för att främja gemensamma prioriteringar och gemensamma policymål som inbegriper utrotande av fattigdomen, klimat- och miljöåtgärder, ekonomisk politik och handelspolitik och migrationshantering, och bör till fullo vara i linje med principerna om respekt för grundläggande mänskliga rättigheter, demokrati och gott styre.

G. De 17 målen för hållbar utveckling är centrala mål som bör eftersträvas i samarbetsinstrumenten, både inom den privata och inom den offentliga sektorn.

H. En transparent, inkluderande och ändamålsenlig deltagarbaserad process för utformningen av politiken är en förutsättning för hållbar utveckling.

I. Hållbarhet är av avgörande vikt för att man ska uppnå de fastställda målen och resultaten, och i synnerhet för utvecklingsbiståndets långsiktiga effekter.

J. Anpassningen av unionens utvecklingssamarbete till partnerländernas egna utvecklingsprioriteringar bör alltid till fullo respekteras och utgör ett viktigt inslag i Agenda 2030 för hållbar utveckling (Agenda 2030). Nära kulturella och språkliga band mellan medlemsstaterna och partnerländerna kan även stimulera uppnåendet av de mål för hållbar utveckling som fastställs i Agenda 2030.

K. Man bör titta noggrant på de olika utrikespolitiska insatsernas politiska samstämmighet och komplementaritet, i synnerhet när flera policyinsatser genomförs i ett enda partnerland, i syfte att främja samarbete mellan den offentliga och den privata sektorn, främja synergier och kompromisser mellan befintliga policyinsatser och så långt det är möjligt undvika onödiga administrativa bördor.

L. Kommissionen har det slutliga ansvaret för att de transaktioner som ligger till grund för EUF:s räkenskaper är lagliga och korrekta samt för tillsynen över EUF:s förfarande för finansiell övervakning och rapportering.

M. Kommissionens kontrollverksamhet skulle underlättas av en standardisering av kommunikationskanalerna mellan partnerländer, EUF-finansierade enheter och unionen.

N. Unionens insatser i tredjeland sker genom internationella organisationer som antingen använder EU-medel eller samfinansierar projekt tillsammans med EU, och insatserna är förknippade med utmaningar när det gäller tillsyn och styrning.

O. Budgetstöd för hållbar utveckling spelar en central roll för att driva på förändringar och hantera de viktigaste utmaningarna i samband med utveckling, men det innebär också en betydande förvaltningsrisk och bör endast beviljas om den mottagande staten kan visa en tillräcklig grad av transparens, ansvarstagande samt respekt för rättsstatsprincipen och mänskliga rättigheter innan landet i fråga mottar budgetstödet, vilket bör följas upp genom efterhandskontroller.

P. Främjande av transparens och bekämpning av korruption och bedrägerier är nyckeln till framgång för EU:s budgetstöd.

Q. Unionens styrningsstöd är en viktig komponent i utvecklingsbiståndet för att skapa effektiva styrelsereformer.

Revisionsförklaring

EUF:s finansiella genomförande och projektgenomförande (åttonde till elfte EUF) 2019

1. Europaparlamentet konstaterar att den elfte EUF står för 45,5 % av portföljen för kommissionens generaldirektorat för internationella partnerskap (GD INTPA) när det gäller betalningar under 2019. Parlamentet konstaterar att EUF:s åtaganden uppgick till 3 986 miljoner EUR 2019, vilket ligger något under det årliga målet på 4 057 miljoner EUR (98,25 % av det årliga målet, jämfört med 109,3 % 2018). Betalningarna uppgick till 3 910 miljoner EUR, vilket motsvarar en genomförandegrad på 88,9 % av målet på 4 057 miljoner EUR (jämfört med 98,2 % 2018). Parlamentet noterar dessutom att Europeiska investeringsbankens (EIB) åtaganden uppgick till 156 miljoner EUR, och att hela detta belopp hänförde sig till investeringsfaciliteten, medan EIB:s betalningar uppgick till 40 miljoner EUR år 2019 (också här hänförde sig alla betalningar till investeringsfaciliteten).

2. Europaparlamentet välkomnar GD INTPA:s regelbundna insatser för att minska gammal förfinansiering och gamla outnyttjade åtaganden med ett mål på 25 %. Parlamentet noterar att GD INTPA överskred målet genom att minska EUF:s gamla förhandsfinansiering med 37 % (40 % för andra biståndsområden) och med 36 % för EUF:s gamla outnyttjade åtaganden (35 % för andra biståndsområden).

3. Europaparlamentet noterar att GD INTPA uppnådde sitt mål att inte ha mer än 15 % av de gamla kontrakt som löpt ut för EUF, vilket är en blygsam förbättring jämfört med 2018 då denna siffra var 17 %. Parlamentet noterar att GD INTPA uppnådde 13 % inom hela sitt ansvarsområde. Parlamentet noterar att förbättringarna är ett resultat av de nya förfaranden som infördes i september 2017.

4. Europaparlamentet noterar avslutandet av åttonde EUF och kommissionens avsikt att avsluta nionde EUF före utgången av 2020. Parlamentet uppmanar kommissionen att hålla den ansvarsfrihetsbeviljande myndigheten informerad om huruvida denna avsikt uppnås.

Räkenskapernas tillförlitlighet

5. Europaparlamentet välkomnar det faktum att revisionsrätten i sin årliga rapport om de verksamheter som finansieras av åttonde, nionde, tionde och elfte Europeiska utvecklingsfonden för räkenskapsåret 2019 drar slutsatsen att räkenskaperna för EUF för det budgetår som slutade den 31 december 2019 i alla väsentliga avseenden ger en rättvisande bild av EUF:s finansiella ställning och det finansiella resultatet, kassaflödena och förändringarna i nettotillgångarna för året, i enlighet med bestämmelserna i rådets förordning (EU) 2018/1877 ([1]) (EUF:s budgetförordning) och de redovisningsregler som räkenskapsföraren har antagit.

([1]) Rådets förordning (EU) 2018/1877 av den 26 november 2018 med budgetförordning för elfte Europeiska utvecklingsfonden och om upphävande av förordning (EU) 2015/323 (EUT L 307, 3.12.2018, s. 1).

Lagligheten och korrektheten i de transaktioner som ligger till grund för räkenskaperna

6. Europaparlamentet gläder sig över att revisionsrätten anser att de inkomster som ligger till grund för räkenskaperna för budgetåret 2019 i alla väsentliga avseenden är lagliga och korrekta.

7. Europaparlamentet uttrycker oro över revisionsrättens uttalande med avvikande mening om utgifternas laglighet och korrekthet på grund av att de utgifter som godkänts i räkenskaperna för det budgetår som slutade den 31 december 2019 innehåller väsentliga fel.

8. Europaparlamentet uttrycker oro över att den uppskattade felnivån överskred väsentlighetströskeln, och noterar att 3,5 % av utgifterna för åttonde, nionde, tionde och elfte EUF innehöll fel (jämfört med 5,2 % år 2018, 4,5 % år 2017, 3,3 % år 2016, 3,8 % både år 2014 och år 2015, 3,4 % år 2013 och 3 % år 2012). Parlamentet noterar att den stigande trenden för den uppskattade felnivån stannat av för tillfället. Parlamentet förväntar sig dock att kommissionen reflekterar över de bakomliggande orsakerna till de många på varandra följande uttalandena med avvikande mening, och vidtar alla nödvändiga åtgärder för att ytterligare minska den uppskattade felnivån.

9. Europaparlamentet noterar att enligt kommissionens svar på revisionsrättens slutsats hänför sig den största delen av felen till kostnader som inte uppkommit, och att merparten av dessa kostnader, såsom visats tidigare, kan uppstå i ett senare skede. Parlamentet uppmanar kommissionen att genomföra noggranna kontroller för att i möjligaste mån korrigera felen.

10. Europaparlamentet betonar att av de 126 betalningstransaktioner som revisionsrätten granskade innehöll 37 (eller 29 %) fel. Parlamentet konstaterar att revisionsrätten kvantifierade 28 fel och justerade dessa med resultaten av 2019 års undersökning av procentsatsen för kvarstående fel som utfördes av kommissionen, vilket resulterade i en uppskattad felnivå på 3,5 %.

11. Europaparlamentet beklagar att samma feltyp som tidigare år har konstaterats, dvs. kostnader som inte uppkommit (43,6 %, en ökning från 22,7 % år 2018), allvarlig underlåtenhet att följa reglerna för offentlig upphandling (22,1 %, en minskning från 27,1 % år 2018), icke stödberättigande utgifter (12,7 %, en ökning från 4,3 % år 2018), anpassning av procentsatsen för kvarstående fel på basis GD INTPA:s undersökning (9,6 %, en ökning från 5,4 % år 2018), kostnader utanför genomförandeperioden (6,1 %) och avsaknad av grundläggande styrkande handlingar (5,9 %).

12. Europaparlamentet är djupt oroat över att dessa fel tenderar att upprepas. Parlamentet noterar att kommissionen inkluderade revisionsrättens iakttagelser i sin analys till stöd för kontroll- och övervakningsstrategin 2020–2024, som antogs i juni 2020, vilket resulterade i ett strategiskt mål att specifikt åtgärda dessa fel. Parlamentet uppmanar kommissionen att rapportera till den ansvarsfrihetsbeviljande myndigheten om sina resultat när det gäller detta strategiska mål i form av resultat- eller resultatindikatorer.

13. Europaparlamentet håller med revisionsrätten om att de kontroller som utförs utomlands fortfarande är otillräckliga.

14. Europaparlamentet beklagar att kommissionen, liksom tidigare år, gjorde fler fel i transaktioner som gäller uppskattningar, bidrag, bidragsöverenskommelser som ingåtts med internationella organisationer och delegeringsavtal som ingåtts med samarbetsorgan i medlemsstaterna.

15. Europaparlamentet beklagar djupt att ytterligare åtgärder inte vidtas för att öka förhandskontrollerna.

Övervaknings- och kvalitetssäkringssystemens transparens och effektivitet

16. Europaparlamentet noterar med oro att kommissionen i 9 fall (32 %) i fråga om 28 betalningar med kvantifierbara fel hade tillräckligt med information för att förhindra eller upptäcka och korrigera felen innan den godkände kostnaderna. Parlamentet uppmanar kommissionen att avsevärt förbättra sina förfaranden för att kontrollera transaktionernas laglighet och korrekthet och se till att kontrollerna följs upp ordentligt. Parlamentet beklagar att denna bristfälliga kontroll är av samma typ som konstaterats tidigare år.

17. Europaparlamentet anser att kontrollverksamheten blir mer effektiv om de uppgifter som lämnas till kommissionen offentliggörs och delas på förhand och regelbundet med den ansvarsfrihetsbeviljande myndigheten.

18. Europaparlamentet konstaterar att revisionsrätten fann att kommissionen och dess genomförandepartner begick fler fel i transaktioner som gällde programkostnadsförslag, bidrag, överenskommelser om medverkan med internationella organisationer och delegeringsavtal med medlemsstaternas samarbetsorgan än i andra former av stöd (t.ex. de som omfattar byggentreprenad-, varu- och tjänstekontrakt). Parlamentet konstaterar att 25 (38 %) av de 65 transaktioner av denna typ som revisionsrätten granskade innehöll kvantifierbara fel, vilket innebär att de stod för 71,7 % av den uppskattade felnivån. Parlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra fullständiga, uppdaterade och detaljerade uppgifter om finansierade projekt och stödmottagande enheter, stärka sin riskbaserade strategi och investera kontrollkapacitet på områden där risken för fel är större.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anta en i förväg fastställd modell för kommunikationen mellan partnerländerna, EUF:s stödmottagare och EU i syfte att minska de fel som revisionsrätten upptäckt.

20. Europaparlamentet oroar sig över revisionsrättens iakttagelse att den konstaterade felfrekvensen, bland annat några fel i de slutgiltiga ersättningsanspråk som hade granskats vid externa revisioner och utgiftskontroller i förväg, liksom tidigare år visar på brister i dessa kontroller. Parlamentet konstaterar med oro att detta inte bara är problematiskt när det gäller kontrollernas ändamålsenlighet, utan även när det gäller förvaltnings- och kontrollsystemets effektivitet, eftersom de utförda kontrollerna inte förhindrade eller korrigerade felet. Parlamentet upprepar sina förväntningar på ett mer rigoröst kontrollsystem och uppmanar GD INTPA att fortsätta sina insatser för att förbättra bedömningen av både ändamålsenligheten och effektiviteten i sitt kontrollsystem genom att identifiera centrala resultatindikatorer för båda, fastställa realistiska och ambitiösa mål samt övervaka och förbättra sitt kontrollsystem. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att inrätta en plattform för projekt som finansieras av EUF i varje enskilt land, särskilt när det gäller de slutliga stödmottagarna och de allmänna och specifika syftena med varje projekt, och framför allt deras konkreta resultat när det gäller den eftersträvade ökningen av utvecklingsindexen.

21. Europaparlamentet noterar GD INTPA:s åttonde undersökning av procentsatsen för kvarstående fel, som resulterade i en procentsats för kvarstående fel på 1,13 %, vilket är en ökning från 0,85 % år 2018 och en procentsats som ligger under den väsentlighetströskel på 2 % som fastställts av kommissionen. Parlamentet noterar revisionsrättens iakttagelse att fyra viktiga faktorer snedvrider procentsatsen för kvarstående fel och bidrar till underskattningen av kvarstående fel, nämligen den otillräckliga täckningen av vissa aspekter av upphandlingsförfarandena, det mycket låga antalet kontroller på plats i det land där projektet genomförs – vilket anses vara otillräckligt för att upptäcka fel som inte är uppenbara i dokument –, metoden för att fastställa procentsatsen för kvarstående fel – vilket leder till en procentsats som inte nödvändigtvis återspeglar de faktiska kvarstående felen – och en eventuell övertro till tidigare kontrollarbete. Detta strider mot syftet med undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel, vilket är att identifiera de fel som har undgått just dessa kontroller. Parlamentet uppmanar GD INTPA att liksom tidigare år samarbeta med revisionsrätten och ta itu med dessa frågor i en uppdatering av metoden och genom ett mer omfattande genomförande av nästa års undersökning av procentsatsen för kvarstående fel.

22. Europaparlamentet noterar med oro revisionsrättens uttalande att avsaknaden av reservationer i den årliga verksamhetsrapporten för 2019 är omotiverad. Parlamentet noterar vidare revisionsrättens konstaterande att detta delvis är en följd av begränsningen av undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel, delvis en följd av tillämpningen av ”de minimis-regeln”, enligt vilken en reservation inte behövs om det enskilda utgiftsområde som den skulle omfatta står för mindre än 5 % av de totala betalningarna och den har en ekonomisk inverkan på mindre än 5 miljoner EUR. Parlamentet konstaterar att följaktligen görs inte reservationer längre i vissa fall på samma sätt som tidigare år, trots att riskerna och felen kvarstår. Parlamentet erinrar om att reservationer är en hörnsten i begreppet ansvarighet, och därför utgör ett förebyggande instrument och ett instrument för transparens inom GD INTPAs process för att bygga upp säkerheten som speglar de pågående utmaningarna eller de kvarstående och upprepade bristerna vid huvudkontoren eller vid unionens delegationer.

23. Europaparlamentet noterar att inga reservationer utfärdades under 2019, bland annat genom tillämpning av en ”de minimis”-tröskeln för reservationer. Parlamentet noterar vidare att GD INTPA har integrerat icke genomförda åtgärder till följd av reservationer i tidigare årliga verksamhetsrapporter i en handlingsplan för att stärka kontrollsystemet, så att särskild uppmärksamhet fästs på högriskområden, såsom bidrag vid direkt och indirekt förvaltning, programkostnadsberäkningar vid indirekt förvaltning med mottagarländer, indirekt förvaltning med tredjeorganisationer och övergripande åtgärder.

24. Europaparlamentet konstaterar att 19 bedrägeriutredningar pågick under 2019, dvs. samma antal som under 2018.

25. Europaparlamentet välkomnar den uppdatering som gjorts av GD INTPA:s bedrägeribekämpningsstrategi 2019 för att betona den roll som Edes-systemet (systemet för tidig upptäckt och uteslutning) spelar som ett verktyg för att bestraffa bedrägerier, och uppmanar GD INTPA att fortsätta att öka medvetenheten bland sin personal om detta system och att samarbeta nära med kommissionens generaldirektorat för budget och den rådgivande panelen inom Edes-systemet när man anmäler ärenden för registrering i Edes, särskilt när de pågående bedrägeriutredningarna 19 har avslutats.

26. Europaparlamentet noterar med tillfredsställelse Förenade kungarikets fortsatta åtagande att betala alla sina förpliktelser enligt den nuvarande fleråriga budgetramen och tidigare budgetplaner, som om landet fortfarande vore en medlemsstat, i enlighet med avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (utträdesavtalet). Parlamentet konstaterar vidare att det i utträdesavtalet anges att Förenade kungariket ska fortsätta vara part i EUF fram till avslutet av elfte EUF och alla tidigare oavslutade EUF, och att landet i detta avseende ska ha samma skyldigheter som medlemsstaterna enligt det interna avtal genom vilket EUF inrättades, samt de skyldigheter som följer av tidigare EUF fram till det att dessa avslutas, och att Förenade kungariket får delta, utan rösträtt, som observatör i EUF-kommittén.

27. Europaparlamentet betonar behovet av att unionen uppfyller alla sina åtaganden i fråga om utvecklingsfinansiering. Parlamentet uppmanar kommissionen att återgå till sin tidigare praxis att utarbeta årliga redovisningsrapporter för att säkerställa transparens och en effektivisering av unionens utgifter och att inrikta dessa rapporter på framsteg när det gäller att nå de grundläggande mål som unionen har åtagit sig att uppfylla, snarare än på tekniska detaljer.

Samarbete med internationella organisationer, unionens utvecklingsorgan och icke-statliga organisationer

28. Europaparlamentet noterar att efter budgetförordningens ikraftträdande 2018 antogs den 17 april 2019 en reviderad metod för pelarbedömning. Parlamentet välkomnar de nya obligatoriska pelarna som har lagts till i bedömningen, dvs. pelare 7: uteslutning från tillgång till finansiering, pelare 8: offentliggörande av information om mottagare och pelare 9: skydd av personuppgifter. Parlamentet välkomnar att alla enheter som bedöms enligt metoden för pelarbedömning har underrättats om kravet att genomföra den kompletterande bedömningen av de nya pelarna och målet att bedömningen ska vara slutförd senast i slutet av 2020. Parlamentet uppmanar kommissionen att hålla den ansvarsfrihetsbeviljande myndigheten informerad om hur detta arbete framskrider samt om resultaten.

29. Europaparlamentet noterar att kommissionen utfärdade nya pelarbedömningsrapporter för åtta enheter, fyra internationella organisationer och fyra nationella organ, och välkomnar att resultatet var positivt i de flesta fall och att färdplaner för förbättringar när så krävts har genomförts. Parlamentet understryker vikten av korrekt genomförda förhandspelarbedömningar, både när det gäller kvalitativa resultat av de förväntade utvecklingsrelaterade resultaten och när det gäller skyddet av unionens ekonomiska intressen.

30. Europaparlamentet välkomnar att EUF, finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete och andra instrument har ersatts med instrumentet för grannskapspolitik, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete (NDICI), eftersom NDICI gör det möjligt för parlamentet att granska budgeten och stöder den bredare strävan efter en samordnad politik gentemot tredjeländer. Parlamentet betonar att en mycket mer ändamålsenlig konsekvent utvecklingspolitik måste vara ett viktigt mål för den samordnade strategin. Parlamentet betonar att det fortfarande krävs fler insatser för att efterleva principerna för en konsekvent politik för utveckling, särskilt när det gäller unionens handels-, jordbruks-, fiskeri-, miljö-, klimat-, migrations- och utrikes- och säkerhetspolitik, för att målen för biståndseffektivitet ska kunna uppnås. Parlamentet efterlyser en systematisk behandling av identifierade frågor avseende en konsekvent utvecklingspolitik i konsekvensbedömningar, samråd mellan avdelningar samt genomförande- och övervakningsarrangemang för att bidra till att öka effektiviteten i unionens strävan att uppnå sina utvecklingspolitiska mål, i enlighet med artikel 208 i EUF-fördraget. Parlamentet upprepar i detta avseende sin begäran om en djupgående analys av de ekonomiska partnerskapsavtalens inverkan på de lokala ekonomierna och den intraregionala handeln för att hantera de farhågor som deras genomförande ger upphov till när det gäller regional integration och industrialisering.

31. Europaparlamentet upprepar behovet av att säkerställa full transparens och tillgång till uppgifter, i enlighet med befintlig unionslagstiftning, om projekt som genomförs av internationella organisationer och civilsamhällets organisationer och att tillhandahålla tydliga bestämmelser för kontroll och övervakning.

32. Europaparlamentet betonar att enheter som anförtrotts genomförandet av unionens fonder som allmän princip måste respektera principerna om sund ekonomisk förvaltning och transparens. Parlamentet betonar att alla enheter måste samarbeta fullt ut för att skydda unionens ekonomiska intressen och, som ett villkor för att få motta medlen, bevilja den ansvariga utanordnaren, revisionsrätten och Europeiska unionens byrå för bedrägeribekämpning (Olaf) de rättigheter och den tillgång som krävs. Parlamentet noterar i detta sammanhang revisionsrättens svårigheter med att få visum för ett i vederbörlig ordning tillkännagivet och planerat besök avseende projekt i Burundi och de begränsningar som revisionsrätten brottades med till följd av detta. Parlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att ta upp denna fråga och påminna sina motparter i Burundi om deras skyldigheter som mottagare av EU-finansiering.

33. Europaparlamentet noterar att det fortfarande finns ett behov av en mer systematisk strategi för kommunikationen om unionens bidragsfinansierade verksamhet, i syfte att öka unionens synlighet och stärka transparensen, ansvarsskyldigheten och den tillbörliga aktsamheten på människorättsområdet genom hela finansieringskedjan. Parlamentet uppmanar kommissionen att i ramavtalen införa en skyldighet för det ledande organet att säkerställa unionens synlighet i projekt med flera givare. Parlamentet uppmanar kommissionen att utföra stickprovskontroller på plats flera år efter att de samfinansierade projekten slutförts, i syfte att kontrollera den fortlöpande inverkan av EUF:s interventioner, samt att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa insatsernas långsiktiga inverkan.

EU:s budgetstöd

34. Europaparlamentet noterar att EUF:s bidrag till budgetstödverksamhet under 2019 uppgick till 790,3 miljoner EUR (jämfört med 881,9 miljoner EUR 2018), varav 366,8 miljoner EUR utgjorde nya åtaganden (jämfört med 858,6 miljoner EUR 2018), med en geografisk täckning som omfattade 55 partnerländer, vilka stod för 82 budgetstödkontrakt (14 färre än 2018). Parlamentet konstaterar att för utomeuropeiska länder och territorier (ULT) betalades 70,0 miljoner EUR (jämfört med 92,9 miljoner EUR 2018) ut genom EUF för 12 länder och för 13 budgetstödkontrakt.

35. Europaparlamentet noterar med tillfredsställelse att Afrika söder om Sahara fortfarande är den största mottagaren av budgetstöd med en andel på 36 %. Parlamentet observerar med oro att andelen låginkomstländer minskade till 32 % (jämfört med 38 % år 2018), och att länder med lägre medelinkomst, med 47 % av de totala åtagandena, är de största mottagarna av budgetstöd.

36. Europaparlamentet påminner om att budgetstödet syftar till att stärka partnerskapet med unionens partnerländer, främja hållbar utveckling, utrota fattigdomen, minska ojämlikheter och befästa fred och demokrati, för att i slutändan bidra till uppnåendet av målen för hållbar utveckling. Parlamentet noterar att unionens budgetstöd ska vägledas av de internationellt avtalade effektivitetsprinciperna från Busan, såsom egenansvar för partnerländerna, fokus på resultat, delaktighet och ansvarsskyldighet. Parlamentet betonar att budgetstödet bidrar till att bekämpa korruption och bedrägerier, och främjar därmed även transparens och god samhällsstyrning.

37. När det gäller det relativa bidraget till målen för hållbar utveckling konstaterar Europaparlamentet att budgetstödprogrammen bidrar kraftigt till mål 16 (fred, rättvisa och styrning), mål 17 (partnerskap), mål 5 (jämställdhet) och mål 1 (ingen fattigdom). Parlamentet välkomnar budgetstödprogrammens betydande flerdimensionella tillämpningsområde, och anser att de bör stödja entreprenörskap och privata initiativ som drivkrafter för ekonomisk och social utveckling, i enlighet med mål 9 för hållbar utveckling (bygga motståndskraftig infrastruktur, verka för en inkluderande och hållbar industrialisering samt främja innovation) och mål 17 (stärka genomförandemedlen och återvitalisera det globala partnerskapet för hållbar utveckling).

38. Europaparlamentet konstaterar att i länderna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet samt i de utomeuropeiska länderna och territorierna görs utbetalningarna huvudsakligen i form av fasta delutbetalningar, vilket har varit fallet under de senaste åren. Parlamentet påminner om sin åsikt att rörliga delbetalningar skulle kunna skapa en bättre hävstångseffekt när det gäller att fördjupa politiken och den politiska dialogen med partnerländerna om de viktigaste reformer som ska genomföras.

39. Europaparlamentet uppmanar på nytt GD INTPA att i sin politiska dialog strikt bedöma riskerna relaterade till företagens skatteflykt, skatteundandragande och olagliga finansiella flöden som i synnerhet påverkar utvecklingsländer. Parlamentet uppmanar GD INTPA att bedöma budgeteffekterna och hjälpa till att fastställa riktade investeringsmål.

40. Europaparlamentet anser att man i behovsbedömningarna i samband med NDICI-programplaneringen bör ta hänsyn till ländernas skuldsituation och hur dessa omständigheter påverkar möjligheterna att uppnå målen för hållbar utveckling. Parlamentet betonar att givarna måste prioritera bidragsbaserad finansiering som standardalternativ, särskilt för de minst utvecklade länderna, och inte gynna blandfinansiering, garantier eller lån som skulle kunna öka skuldbördan framför bidrag. Parlamentet uppmanar unionen och medlemsstaterna att som ett första steg, och i tillägg till utfästelserna om inställningar av skuldavbetalningar, ta fram ett nytt initiativ för skuldlättnader för kraftigt skuldtyngda fattiga länder. Mer allmänt vill parlamentet att det skapas en multilateral skulduppgörelsemekanism för att hantera både krisens konsekvenser och finansieringskraven i Agenda 2030.

Verksamhetsresultat

41. Europaparlamentet välkomnar de resultat som uppnåtts när det gäller en inkluderande offentlig politik vars syfte är att främja delad tillväxt och bidra till att åtgärda sociala och geografiska skillnader (mål 10 för hållbar utveckling), där statistiken visar att inkomstandelen för den 40 % av befolkningen som ligger lägst på inkomstskalan i de länder som får budgetstöd från unionen ökade från 15,6 % till 17,4 % av bruttonationalinkomsten mellan 2004 och 2019, medan den minskade något i andra utvecklingsländer eller tillväxtekonomier. Parlamentet anser också att det är mycket viktigt att öka de lokala aktörernas medvetenhet om privata partners ökande betydelse för den ekonomiska, sociala och territoriella utvecklingen.

42. Europaparlamentet uppmärksammar betoningen på målen för hållbar utveckling, ökat samarbete med lokala partner och samråd på fältet i kommissionens programriktlinjer för NDICI, och ser fram emot en fullständig återspegling av dessa frågor i programmen, så att NDIC aktivt bidrar till uppnåendet av målen för hållbar utveckling och ett fullständigt genomförande av Agenda 2030. Parlamentet efterlyser ett korrekt genomförande av och rapportering om de övergripande utgiftsmål som fastställs i NDICI, i synnerhet det utgiftsmål som rör biologisk mångfald, vilket inte är ett fristående mål i NDICI, utan syftar till att bidra till det övergripande målet för biologisk mångfald i den fleråriga budgetramen för 2021–2027, med ambitionen att avsätta 7,5 % av de årliga utgifterna till målen för biologisk mångfald under 2024, och 10 % av de årliga utgifterna till målen för biologisk mångfald under 2026 och 2027.

43. Europaparlamentet välkomnar de resultat som uppnåtts genom unionens bidrag till mål 16 för hållbar utveckling när det gäller att kontrollera korruption, där de globala indikatorerna för samhällsstyrning visar att länder som får budgetstöd lyckas bättre med att kontrollera korruption än andra utvecklingsländer eller tillväxtekonomier (med en genomsnittspoäng på – 0,35, jämfört med – 0,56 år 2019) och uppvisar en trend till förbättring över tiden (från en poäng på – 0,50 år 2005).

44. Europaparlamentet välkomnar de resultat som uppnåtts genom mobiliseringen av inhemska intäkter, som en del av unionens bidrag till hållbarhetsmål 17 (partnerskap), där enligt uppgifter från Internationella valutafonden andelen skatt som uppbärs i förhållande till bruttonationalprodukten i de afrikanska länder där kommissionen infört indikatorer för mobilisering av inhemska intäkter som en del av budgetstödprogrammen ökat med 2 procentenheter.

45. Europaparlamentet efterlyser en noggrann övervakning och en grundlig politisk dialog med partnerländerna när det gäller mål och framsteg som görs mot överenskomna resultat och resultatindikatorer. Parlamentet uppmanar än en gång kommissionen att bättre definiera och mäta den förväntade inverkan på utvecklingen, och i synnerhet att förbättra kontrollmekanismen med avseende på den mottagande statens agerande på områdena korruption, respekt för mänskliga rättigheter, god samhällsstyrning och demokrati. Parlamentet insisterar på behovet av att involvera den privata sektorn i denna strategiska dialog. Parlamentet uttrycker fortsatt djup oro över det sätt på vilket EU:s budgetstöd skulle kunna användas i mottagarländer där det saknas demokratisk kontroll, eller där denna är begränsad.

46. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionen att för varje land göra en utvärdering av de EUF-finansierade projekt som pågått en längre tid, i syfte att påvisa den verkliga inverkan på det berörda landet av EU-investeringar som pågått i flera decennier och hur de i praktiken har bidragit till mottagarländernas ekonomiska, sociala och hållbara utveckling. Parlamentet uppmanar kommissionen att i framtiden begränsa eller avsluta finansieringen av ineffektiva projekt.

47. Europaparlamentet beklagar att revisionsrätten inte inkluderade EUF:s resultat i kapitel 6, ”Europa i världen”, i sin rapport om EU-budgetens prestation. Parlamentet välkomnar att en punkt om EUF:s resultat tagits med i den rapporten. Parlamentet konstaterar att denna rapport innehåller enskilda iakttagelser om projekt. Parlamentet noterar med oro revisionsrättens konstaterande att det fanns fall där de observerade åtgärdernas effektivitet och ändamålsenlighet hade äventyrats. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka de enskilda projekt som revisionsrätten observerat och att vidta åtgärder för att säkerställa åtgärdernas avsedda resultat och skydda unionens ekonomiska intressen. Parlamentet uppmanar revisionsrätten att utöka sitt arbete med EUF:s resultat.

48. Europaparlamentet noterar med oro den slutsats som revisionsrätten drar i sin särskilda rapport nr 14/20, *EU:s utvecklingsbistånd till Kenya*, nämligen att programplaneringen för den elfte EUF inte i tillräcklig utsträckning visar att biståndet kanaliseras till det område där det kan göra mest för att minska fattigdomen. Parlamentet noterar särskilt att medlen var spridda över många områden, och att det gjordes en oklar bedömning av hur stödet kunde nå en kritisk massa för att uppnå betydande resultat. Parlamentet noterar revisionsrättens rekommendation att kommissionen och utrikestjänsten bör bedöma huruvida det är sannolikt att de belopp som anslås till och inom varje målsektor kan nå en tillräcklig kritisk massa för att uppnå betydande resultat, och om så är fallet, förklara hur detta ska gå till. Parlamentet konstaterar att kommissionen och utrikestjänsten har godtagit denna rekommendation.

49. Europaparlamentet beklagar revisionsrättens slutsats att processen för tilldelning av medel till Kenya inte omfattade någon särskild bedömning av landets utvecklingshinder och utvecklingsmål. Parlamentet noterar kommissionens och utrikestjänstens svar att finansieringsbeloppen fastställdes på grundval av sammansatta indikatorer som bedömde många behov och resultataspekter när det gäller Kenya. Parlamentet noterar att revisionsrätten utfärdade en rekommendation där kommissionen och utrikestjänsten uppmanades att undersöka unionens metod för fördelning av medel mellan länderna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, i samråd med parlamentet, rådet och medlemsstaterna där så är lämpligt, och välkomnar kommissionens och utrikestjänstens godkännande av denna metod. Parlamentet konstaterar att den andra delen av rekommendationen, där kommissionen och utrikestjänsten uppmanades att införa särskilda villkor för att fastställa en tydlig koppling mellan finansiella anslag och landets tidigare resultat och regeringens åtaganden till förmån för strukturreformer, inte godtogs av kommissionen och utrikestjänsten.

50. Europaparlamentet uttrycker besvikelse över att revisionsrätten i sin särskilda rapport om unionens utvecklingsbistånd till Kenya inte visar en korrekt förståelse för det primära målet i unionens utvecklingspolitik, dvs. att minska fattigdomen, och konstaterar att revisionsrätten inte ens har uppmärksammat FN:s Agenda 2030, och är besviket över de felaktiga slutsatser som dessa allvarliga brister ger upphov till. Parlamentet påminner om att småskaliga familjejordbruk enligt FAO producerar 80 % av världens livsmedel. Parlamentet är i detta avseende oroat över revisionsrättens hållning när det gäller den betydande andel av unionens stöd som går till kenyanska jordbrukssamhällen i torra och halvtorra regioner och till småbrukare, och över revisionsrättens uppmaning till ytterligare industrialisering av den lokala jordbruksbaserade livsmedelssektorn, eftersom detta kan äventyra livsmedelstryggheten och dessa samhällens levnadssätt.

51. Europaparlamentet är särskilt oroat över fallet med Mombasa-Nairobi-vägen som finansieras genom EU:s förvaltningsfond för infrastruktur i Afrika, ett EU-instrument för blandfinansiering med givarbidrag från EUF:s budget, flera medlemsstater och EIB. Parlamentet påminner om att mer än 100 familjer tvångsavhystes från sina hem längs vägen för att bana väg för byggnadsarbeten för detta projekt, och att över 500 klagomål har lämnats in till EIB om kränkningar av de mänskliga rättigheterna enbart för detta projekt, inbegripet tvångsavhysningar från beväpnade polisers sida. Parlamentet begär att detta projekt skjuts upp till dess att en ordentlig bedömning av konsekvenserna för de mänskliga rättigheterna har gjorts. Parlamentet betonar att detta exempel återspeglar de brister som nyligen rapporterats när det gäller möjligheterna för blandfinansiering och garantimekanismer att bidra till målen för hållbar utveckling eller till genomförandet av Parisavtalet om klimatförändringar och att påvisa finansiell additionalitet.

52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att uppmuntra internationella institutioner att, i synnerhet när det gäller medfinansierade initiativ med flera givare, anpassa sina ramar för resultatförvaltning till unionens ramar.

53. Europaparlamentet anser att ett större fokus på lokala små och medelstora företag, den privata sektorn och organisationer i det civila samhället bör utgöra en grundläggande princip för samarbetet vid förvaltningen av EU-delegationernas projektplanering. Parlamentet betonar att en strategisk dialog med den privata sektorn och organisationer i det civila samhället måste spela en avgörande roll för utvecklingen av lokala ekonomier, med tanke på det finansieringsgap som måste täckas för att de ambitiösa utvecklingsmålen ska kunna nås.

54. Europaparlamentet anser att det är viktigt att säkerställa bättre kommunikation mellan kommissionen, parlamentet och medlemsstaterna avseende genomförandet av förvaltningsfonden för infrastruktur i Afrika, samt tillräcklig offentlig rapportering, tillsyn och granskning av fondens verksamhet och resultat. Parlamentet uppmanar revisionsrätten att överväga en revision av inverkan av genomförandet av förvaltningsfonden för Afrika på unionens utvecklingspolitik, både med avseende på budget och med avseende på resultat. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att dra slutsatser av revisionen och se till att de projekt inom ramen för förvaltningsfonden för infrastruktur i Afrika som genomförts ineffektivt avslutas eller att finansieringen i hög grad begränsas.

Europeiska unionens förvaltningsfond för nödåtgärder i Afrika

55. Europaparlamentet erinrar om sin återkommande hållning att kommissionen bör säkerställa att alla förvaltningsfonder som inrättas som ett nytt utvecklingsverktyg alltid är förenliga med unionens övergripande strategi och mål för utvecklingspolitiken, dvs. att minska och utrota fattigdomen.

56. Europaparlamentet betonar att förvaltningsfonden för nödåtgärder i Afrika, om den ska uppfylla policymålen, måste åtgärda de bakomliggande orsakerna till destabilisering, tvångsförflyttningar och irreguljär migration genom att främja motståndskraft, ekonomiska möjligheter, lika möjligheter, befolkningarnas säkerhet samt mänsklig och social utveckling.

Risker och utmaningar med anknytning till genomförandet av biståndet från EUF

57. Europaparlamentet påminner om att god samhällsstyrning, rättsstatsprincipen och respekten för de mänskliga rättigheterna är nödvändiga villkor för att biståndet ska vara effektivt. Parlamentet uppmanar kommissionen att fastställa att rättsstatsprincipen och respekten för de mänskliga rättigheterna är det avgörande villkoret för att det ekonomiska stödet ska godkännas. Parlamentet uppmanar kommissionen att mer strikt utnyttja den klausul i de finansiella avtalen med partnerländerna som gör det möjligt för kommissionen att avbryta tillämpningen av eller säga upp avtalet vid överträdelser av en skyldighet som rör mänskliga rättigheter, demokratiska principer och rättsstatsprincipen (artikel 26.1 i de allmänna villkoren).

58. Europaparlamentet är bekymrat över att kommissionen avvisat en rekommendation från parlamentet att i nästa årliga verksamhetsrapport inkludera en strukturerad bedömning av effekterna av EUF:s verksamhet. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över sin ståndpunkt och tillmötesgå parlamentets specifika begäran.

59. Europaparlamentet upprepar sin oro över inkonsekvensen mellan EUF:s budgetförfarande, där parlamentet inte är involverat i fastställandet och fördelningen av EUF-medel, och den nödvändiga redovisningsprocessen där parlamentet är den ansvarsfrihetsbeviljande myndigheten, med undantag för investeringsanslaget, som förvaltas av EIB och därför inte omfattas av revisionen.